

Sociaal werker ontslagen die beroepsgeheim schond

(Van onze correspondent)

DEN BOSCH, 17 februari. — Maatschappelijk werker F. C. van de Ven (31) uit het Brabantse Rosmalen is door zijn chef mr. A. J. Haagen — secretaris en bureauidirecteur van de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch — met onmiddellijke ingang met ziekteverlof gezonden en bovendien is er naar het ministerie van justitie een voordracht onderweg om hem te schorsen en daarna te ontslaan wegens insubordinatie.

Onbewust oorzaak van deze ontwikkeling is de tweejarige Christientje, pleegdochter van het kinderloos echtpaar Van Dinter in Eindhoven. Acht jaar geleden wendde dit echtpaar zich tot de R.K. Stichting voor Kinderbescherming in Eindhoven met het verzoek een kind te mogen adopteren. Na vijf jaar aandringen, werd het verzoek geweigerd. In april 1968 probeerde het echtpaar het in België; twee maanden later kreeg het Christientje toegewezen.

Medio juli 1969 kreeg het echtpaar te horen dat het ministerie van justitie onderzocht of de belangen van het kind wel voldoende gewaarborgd werden. De nu met ziekteverlof gezonden maatschappelijk werker Van de Ven werd met dit onderzoek belast. Hij bracht aan de Raad voor de Kinderbescherming een gunstig advies uit. Rond kerstmis kreeg het gezin Van Dinter echter te horen, dat Christientje naar België terug moest.

Toen drs. Marcel van Dam vorige week in de TV-uitzending „Velen met mij” deze zaak uit de doeken deed kreeg hij te horen dat de Raad voor de Kinderbescherming een ongunstig advies had uitgebracht aan het ministerie. De heer Van de Ven liet het ministerie daarop weten, dat hij een positief advies had uitgebracht, en dat hij hierover niet langer kon zwijgen tegenover de familie Van Dinter, die zich door hem bedrogen achtte.

Zijn chef, mr. Haagen, legde de heer Van de Ven echter een absolute zwijgplicht op, op straffe van schorsing en ontslag. De heer Van de Ven vertelde de familie Van Dinter toch de juiste toedracht met het bovengeschetste gevolg. De familie Van Dinter heeft inmiddels besloten zich in België te vestigen om hun pleegkind te kunnen behouden. Mr. Haagen weigert in deze zaak commentaar te geven; hij beroept zich op zijn beroepsgeheim.

*Maatschappelijk werkers
in protesttelegram:*

'Behandeling Van de Ven in adoptiezaak schaadt image van het beroep'

(Van een onzer verslaggeefsters)

EINDHOVEN, donderdag. — Het actiecomité dat is gevormd naar aanleiding van het met ziekteverlof sturen van de heer G. van de Ven, de maatschappelijk werker die zich heeft bezig houden met de „zaak-Christientje“, heeft gisteren driehonderd brieven verstuurd. De brieven gaan naar instellingen voor maatschappelijk werk. Zij behelzen het verzoek vanochtend een telegram te zenden aan de minister van justitie en aan de voorzitter van de Tweede Kamer met de volgende inhoud:

„Ondergetekende maatschappelijke werkers zijn ernstig verontrust over de behandeling van collega Van de Ven in de adoptiezaak-Van Dinter. Zij protesteren tegen de hieruit gebleken miskennis van de beroepsverantwoordelijkheid van de maatschappelijk werker in het algemeen en van die van de heer Van de Ven in het bijzonder.“

De voorzitter van het comité, de heer W. Dalderop, noemt de zaak-Van de Ven de aanleiding tot een actie die allang gevoerd had moeten worden. „De positie van de maatschappelijk werker wordt op verschillende wijzen geïnterpreteerd. De vertrouwensrelatie die hoort te bestaan met de cliënt wordt vaak onmogelijk gemaakt wegens de voorschriften binnen het bedrijf. Maatschappelijk werkers worden nu nog als „ambtenaren“ of als „controleurs“ gezien. Door de zaak-Van de Ven wordt de image van dit jonge beroep bedorven. De bal die nu aan het rollen is gebracht, moet uiteindelijk terechtkomen bij een wettelijke erkenning van dit beroep,“ meent de heer Dalderop. De Nederlandse Vereniging voor Maatschappelijk Werkers heeft zich achter de actiegroep gesteld.

Gerard van de Ven handelde juist

EINDHOVEM — De maatschappelijk werker Gerard van de Ven, die op geruchtmakende wijze in het nieuws kwam naar aanleiding van de Eindhovense affaire-Christientje, heeft juist gehandeld. De heer Van de Ven heeft zich bij zijn handelwijze beroepen op zijn plicht als maatschappelijk werker. Hij heeft dit terecht gedaan.

Tot deze conclusie is de commissie van consultatie inzake de beroepscode van maatschappelijk werkers na een uitvoerig onderzoek gekomen. De heer Van de Ven had aan deze commissie om een uitspraak gevraagd. Hij had ondanks een verbod van zijn superieur de secretaris van de Raad van de Kinderbescherming in Den Bosch, mr. A. Haagen, toch contact opgenomen met de ouders van Christientje. Daarop werd hij met ziekteverlof gestuurd in afwachting van een aangevraagd ontslag. Inmiddels is binnen het ministerie van justitie, waaronder de kinderbescherming ressorteert, een onderzoek gaande.

Gerard van de Ven en de 'affaire Christientje'

Amptenaar en maatschappelijk werker?

door Rudie van Meurs

's-HERTOGENBOSCH — In het uitgestrekte dorp Rosmalen, waar de stitaring van de huizen een goedgekop grondprijs versmaadt, woont Gerard van de Ven, de maatschappelijk werker die door z'n verheerlijkt optreden in de affaire-Christientje, schraal geschat 88% van Nederland achter zich kreeg. Hij gaat z'n zevende week gedwongen aktelevering in — de straf voor een ambtenaar die te veel het accent op de menselijkheid legt.

Naast de vele adviesbureaus van inschakelingen, verenigingen en mensen die hij hijselmaakt niet kent, de steun van de Nederlandse Vereniging van Maatschappelijk werkers het protest aan de minister van de Nationale Raad voor Maatschappelijk Welzijn, het rusteloze bezig zijn van een studeergroep van collega's in Eindhoven die het allerbeste voor Van de Ven nog niet voldoende vindt, de meer dan tien ambadielingen voor een nieuwe baan, is er deze week ook nog een rimpel onder het hart gestoken door een coömantie uit de vereniging van maatschappelijk werkers. Deze coömantie, voluit 'voor consultatie lokaal de beroepsopleiding van de maatschappelijk werker', is overvloedig van de Ven te zanten dat Gerard van de Ven te lang het verbod van de secretaris van de Raad van de Kinderbescherming met de naam z'n naam z'n naam heeft geleend om de familie Van Dinter in Eindhoven in te lichten over zijn rapport over Christientje.

Gerard van de Ven is door het positieve oordeel van de coömantie weer wat opgefrist. Maar aan zijn waken gedwongen studeert hij de negatieve en de gekken. Daarin kan alleen minister Polak, die op dit ogenblik moet beslissen over de handeling van Van de Ven, overtuiging brengen.

Het is intussen wel duidelijk zijn dat, als de minister Gerard van de Ven maakt, hij weinig rijkdom met de maatschappelijk werkers in Nederland. En dat niet alleen uit solidari-

teit met Van de Ven. Het levensroep conflict dat zich immers verweven met de affaire-Christientje, manifesteert zich in de positie van de maatschappelijk werker in het algemeen. Wat dat betreft dient de zaak-Gerard van de Ven als voorbeeld. Het gaat om: kunnen Van de Ven en zijn collega's ambtenaar en maatschappelijk werker zijn? Of, zoals de Nationale Raad voor Maatschappelijk Welzijn aan de minister telegrafiseerde: 'Het is duidelijk dat een officiële erkenning van de beroepsopleiding van de maatschappelijk werker en de regeling van de consequenties daarvan, dringend noodzakelijk zijn'.

De raak van het pleegplan van Dinter en het meisje Christientje te bokend. De heer en mevrouw Van Dinter raken in paniek toen ze voor de televisie hoorden dat de Raad van de Kinderbescherming een negatief rapport had uitgebracht, waardoor Christientje veertien terug zou moeten naar België. Maar Gerard van de Ven, die het rapport maakte, had de pleegouders al eens in vertrouwen gezegd dat het een gunstig rapport zou worden.

Toen de maatschappelijk werker voor de televisie zijn positief rapport als negatief zag bestempeld, meende hij dat de Van Dinters recht hadden om van hem de exacte inhoud te horen. Het ging volgens Van de Ven om die zaken die recht geerd moesten worden de ouderbeleid en kwelling voor de familie Van Dinter; zijn eigen in-

Maatschappelijk werker Gerard van de Ven.

tergrit en het beeld dat de kijker door de uitzending van de maatschappelijk werker nu kunnen hebben gekregen; de man die je gewone bedruft en dan met heel schrijnende zakten. Op die uitzending had de familie Van Dinter des te dringender recht, zo meende Van de Ven, omdat de pleegouders met het kind wilden uitwijken naar het buitenland. Tegen de zin van zijn ouder. Nu haagen, die hem verbod met de dreiging van ontslag. Gerard van de Ven naar de familie Van Dinter. Daarom maakte hij zich volgens zijn oed schuldig aan inaudibitend, althans hij negeerde het 'sub-judice', maar hij

bracht ook oplichting, vraagde, dankbaarheid bij de Van Dinters die van een hoge aanspraak verlost waren. De dag daarna, op 13 februari, en nog later op vrijdag, werd Gerard van de Ven met ziekteverlof met behoud van volle salaris — een elegante aanspraak voor voorlopige schorsing.

BRIEFKUNT

Het beekpunt bij Van de Ven, dat representatief kan worden gesaard voor dezelfde dilemma's van collega's, situaties, die evenwel niet zo scherp gespeeld behoeft te worden, lag op het moment dat hij de ambtelijke regels overtrad en de sociale schakel overdeed die hij als maatschappelijk werker meende te moeten vervullen. Als je een maatschappelijk werker naar een formulering van 'n opdracht vraagt nu hij ongeveer antwoorden dat hij beoogt het bevoornden van het sociale functioneren van de mens in relatie tot anderen en de sociale maching bij te staan; dat op 'hals van vertrouwen met de mensen en met de inbediening van de eigen verantwoordelijkheid voor 'n dienst van de individuele mens'. In het vertrouwen dat hij de mensen moet geven, de wettigheid die hij als maatschappelijk werker accepteert, plaatst hij de maatschappelijk werker zich naast de predikende, de advocaat, de arts.

Toen Van de Ven merkte dat de bintmat voor de Van Dinters de indruk was gewekt, dat hun vertrouwen was beschadigd, meende hij dat het zijn recht, maar evenwel op zijn plicht was dat vertrouwen te herstellen. De overheid stelt hij bij haar in dienst zijnde maatschappelijke werkers evenwel als die ze in de eerste plaats ambtenaar zijn. Dat komt dan voort, de formulering van enkele maatschappelijke werkers — namen kunnen hier beter voor de betrokken mensen worden gegeven — is dat ze in de eerste plaats 'de client dienstbaar maken aan de wet'. Het is 'menselijk', wordt cynisch opgemerkt, 'dat de maatschappelijke werker de vintment 'veroordeelt voor de rechtshandling', in de praktijk wordt hij 'voor het juridisch kaderje gespannen', hij is niet of meer de 'rapporteur' of de 'rechercheur-ambtenaar die de menselijke gevoelens ten nutte van de overheid bespeert'. In den twee formuleringen ligt dus de tweeslachtigheid, het spanningsveld van de maatschappelijk werker-ambtenaar, een tweeslachtigheid die volgens de maatschappelijke werker uit de base, onmogelijk voor 'n conflictloos is. De klacht van de ambtenaar over de maatschappelijke

werker is dat hij 'vriend' verandert in omdat hij eerder vanuit de problemen van de mensen, dan vanuit de wet denkt'. En de klacht van de maatschappelijk werker over de ambtenaar is dat de denktrant van de laatste hemelbreid verschildt bij de staat. Nu is het niet zo dat de overheid kwade trouw of voorogenetie ernstigheid betrachtd bij de status van de maatschappelijk werker in overbelididiat. Het beroep van maatschappelijk werker is een jong beroep, ongeveer vijftien jaar oud, dat nog volop moet groeien en dat de overheid nog moet leren accepteren en waarderen. Ook de maatschappelijk werker zelf moet nog vorm geven aan het beeld van zijn functie.

Die relativiteit doet niet af aan de gespannen situatie die de laatste jaren tussen overheid en maatschappelijk werkers is gegrosid. De affaire-Christientje is één voorbeeld, het verdwijnen van zijn eigen weg gaan van moontaan opgezetste rapporten, het noodloos aanbieden van echtschikingen tot schade van de betrokkenen, enz. zijn een paar voorbeelden die het conflictmaterieel door de stappen. De maatschappelijke werkers zouden er een dik zaarboek van kunnen samenstellen.

(ADVERTENTIE)

ELKE
WOENSDAG-
AVOND
IN APRIL
VOETBAL OP T.V.

(ADVERTENTIE)

Dit K.V.T. merk
is uw garantie voor 'n blijvend
mooi tapijt.

(ADVERTENTIE)

DA'S PAS FUN!

42
attracties in
de eteling
kasthouder

Ga er weer eens heen

niet vergeten...
Prico eten

FRICO

FRICO, KAAS MET EEN GROTE K

CHRISTIEN-TJE MAG Blijven

(Van onze verslaggever JAN VAN GIJZEL)

EINDHOVEN — Christientje, het meisje dat begin 1970 het middelpunt van de belangstelling stond, is sinds vrijdag Nederlandse. Annie en Tinnie van Dinter, die drie maanden in angst hebben geleefd, hebben Christientje kunnen overtuigen. De rechtbank in Den Bosch heeft vrijdag de adoptie toegestaan. Christien Bodlovic heet nu Christientje van Dinter, zoals ze op school in Eindhoven al staat ingeschreven.

Annie van Dinter: "Onze angst is niet levergeels gestreekt. De steun, die wij van zoveel mensen hebben gehad om Christientje te mogen houden, heeft zijn werkkring niet gemist. Wat zijn afschrik toch nog veel goede mensen. Wat ben ik blij dat er voor Christientje nu niets meer gebeuren en ze echt ons kind geworden." Woorden, die met eerste tranen gepaard gaan.

Christientje kwam eind 1969 het nieuws, toen het schipbaar in Dinter van de vreemdelingenpolitie hoorde, dat het meisje onbestaan in Nederland verbleef en per 1 januari 1970 naar België terug moest. Daar hadden Annie en Tinnie het kind op 1 mei 1968 vandaan gehaald.

Ten we wisten, dat we zelf met kinderen zouden krijgen. Maar we ons ongezegen voor het pleegkind. Dat was al in '53. Katholieke Vereniging voor Kinderbescherming wilde ons een meisje van 16, dat zwanger was, geven. Dat hebben we niet aanvaard. We wilden zelf ook wat aan de opvoeding.

Christientje werd in een Belgisch klooster gevoerd. Het berichtje van een ongehuwde Zuidslavische vrouw was dertien maanden oud toen het echtpaar haar ontving. In het klooster werd ons op het hart gezet, dat we plemand mochten

Christientje: eindelijk officieel het kind van Annie en Tinnie van Dinter.

zegen waar we haar hadden gehaald. We kregen alle benodigde papieren wel mee. Annie toont de met zorg bewaarde ge-

boorte-akte van de gemeente Antwerpen en alle gegevens over Christientjes moeder, zoals die in het klooster waren opgetekend.

Na twee weken had de moeder het kind achtergelaten op de Zuidslavische ambassade in Brussel wat men wel van het bestaan van de moeder, maar niet van het kind. Daar heeft men ons de foto's van Christientjes moeder laten zien. Als twee druppels water lijken ze op elkaar.

Over de verblijfplaats van de moeder wat men echter niets en het echtpaar Van Dinter kreeg tenslotte na veel correspondence en reizen op 7 december 1971 een briefje, dat de Zuidslavische staat geen bewaar had tegen adoptie.

Maar weer stonden Annie en Tinnie op moeilijkheden; er was geen voer en dat stond in adoptie in de weg. Het duurde meer dan anderhalf jaar voor Tinnie van Dinter in september 1972 door de kantoorvoet in Eindhoven met het voedselchap werd belast. Daarna kon het verzoek om adoptie worden behandeld, waarvoor de Van Dinter's inmiddels om twee uur in Den Bosch moesten komen.

Hiermee is een episode in het leven van Annie en Tinnie afgelopen, die duizenden mensen heeft beroerd. Marcel van Dam, pastoor Stevens, dokter Goedemans en vooral ook uw krant hebben er heel veel aan gedaan, dat we de strijd voor ons Christientje konden doorsletten en hebben gewonnen. De vele brieven van abonnees van Het Vrije Volk hebben we ingeplakt. We lezen ze regelmatig.

Maatschappelijk wecker Ge-

rard van de Ven, die al in '69 een gunstig advies had uitgebracht over het verblijf van Christientje bij ons, werd met ziekteverlof gestuurd, toen hij ons kennis liet nemen van zijn rapport, dat, helaas! anders was dan de uitspraak van de Raad voor de Kinderbescherming. Begrip eens wat een offer die man bracht. Wij kunnen hem niet dankbaar genoeg zijn. Men vond dat Tinnie en ik te oud waren, terwijl ik de leeftijd had, waarop vrouwen echt nog wel kinderen krijgen. Er speelde ook mee, dat we niet in de kerk waren getrouwd. We hebben dat toen achterlaten toch maar gedaan. We hebben zelfs uit angst de

wasserette verkocht om hier op de Gennepervweg 96 in ruil te kunnen leven.

's Nachts reden ze dikwijls naar België, omdat ze er niet zeker van waren dat Christientje mocht blijven. Ze lieten zich zelfs inschrijven in het Belgische Lichttaard. Toen de Eindhovense politie bij hen kwam om Christientje terug te brengen naar België kon men niet ingrijpen, omdat het kind daar al ingeschreven stond. We hebben er veel voor moeten opgeven, maar het geluk, dat wij door dit kind kregen is onbetaalbaar. Daarom is ons Christientje alles voor ons nu en voor ons heel leven.

Maatschappelijk werker: 'Ik kan niet langer zwijgen'

Vals spel met rapport over Christientje?

(Van een onzer verslaggevers)

EINDHOVEN — Waarom moet Christientje over de grens worden gezet? Dit adoptiemelaasje (in mei drie jaar oud) uit België moet door de Eindhovense pleegouders naar België te ruggestuurd worden, omdat een controleur van de Raad van Kinderbescherming een ongunstig advies had uitgebracht, zo luidde tot vandaag de verklaring.

De betreffende controleur, de maatschappelijk werker Gerard van de Ven (38) kan niet langer zwijgen: 'Ik heb juist een uitermate gunstig advies uitgebracht,' zo liet hij gisteren weten. Hij is, omdat hij zich niet aan de hem opgelegde zwijgplicht heeft gehouden, in afwachting van schorsing of ontslag met ziekteverlof gezonden.

'Als ambtenaar voel ik eerst door mijn superieuren in een kwaad daglicht gesteld en vervolgens krijg ik het gebod om te zwijgen, dat is natuurlijk een belachelijke zaak,' aldus de heer Van der Ven, gehuwd en vader van een zoon, van ongeveer half jaar.

Christientje werd direct na haar geboorte door de eigenlijke moeder in de steek gelaten. Belgische autoriteiten wisten het meisje toe aan het Eindhovense echtpaar Annie en Tini van Dinter. Beide echtparen

waren dolgelukkig met het kind.

Half december moesten Annie en Tini van Dinter bij de Eindhovense politie komen om te horen dat Christientje hier ongewenst is. Voor 1 januari 1970 moest het toen tweeënhalf jaar oude kind de grens over. Uit pure nood lieten Annie en Tini zich in de Belgische gemeente Lichaart inschrijven.

Omdat ze bang waren dat de Vreemdelingensdienst hun Christientje 3 nachten van bed zou lichten, brachten ze voortaan de nacht op Belgisch grondgebied door. Vrienden van de Van Dinters, Lennie en Bobbejaan Schoepen, stelden hun lounge beschikbaar.

Twee keer per etmaal werd de afwand Eindhoven Lichaart, 85 kilometer, afgeleid.

Algelopen week werd Christientje groot nieuws. De pers en VARA's ombudsman Marcel van Dam gingen zich met de zaak bemoeien. Bekend werd dat de maatschappelijk werker van de Raad van de Kinderbescherming in Den Bosch geen gunstig advies had uitgebracht. Het echtpaar Van Dinter snapte er toen nog minder van. Deze ambtenaar had namelijk bij zijn bezoek aan de Odysseuslaan te Eindhoven duidelijk laten blijken, dat hij alles uittekend voor elkaar achtte.

Ook maatschappelijk werker Van de Ven was zeer verbaasd. Hoe konden zijn superieuren nu meedelen dat hij ongunstig had geadviseerd? Het werd hem vervolgens echt te dol toen het hoofd van het Busche bureau Raad voor de Kinderbescherming, mr. A. J. Haagen, hem nadrukkelijk verbood contact op te nemen met het echtpaar Van Dinter. Bovendien moest hij ook tegen anderen zwijgen over de zaak Christientje.

Van der Ven: 'Ik kwam toen in conflict met mijn werk. Als maatschappelijk werker ben ik er namelijk in de eerste plaats voor de mensen, in dit geval de Van Dinters, en dan pas ben ik ambtenaar.'

De heer Van der Ven bezocht het gezin Van Dinter en gaf zijn goedgunstig advies ter inzage. Voorts heeft hij een aanzetkende brief verzonden aan het ministerie van Justitie, waarin hij nadrukkelijk vastlegt dat hij gunstig geadviseerd heeft. Hij wenst dat deze zaak publiekelijk wordt rechtgezet. Ook al kost het hem zijn baan.

CHRISTIENJTJE

Gerard van de Ven met zijn zoon Joost (2½)

EINDHOVEN, 19 febr. — Een in Eindhoven gevormde actiegroep van maatschappelijk werkers heeft woensdag een beroep gedaan op alle maatschappelijk werkers in Nederland haar protestactie tegen de behandeling van de Eindhovense maatschappelijk werker G. van de Ven te steunen.

De heer Van de Ven is door de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch op ziekteverlof gestuurd en voorgedragen voor schorsing, omdat hij een zwijgplicht had geschonden.

De maatschappelijk werker liet de pleegouders van het drie jaar oude Belgische weesje Christientje het rapport zien dat hij over hen had uitgebracht, toen duidelijk werd dat de Kinderbescherming een heel ander adoptie-advies over het echtpaar had uitgedacht dan hij.

De actiegroep, die Van de Ven steunt, heeft aan driehonderd instellingen, waaraan maatschappelijk werkers verbonden zijn, gevraagd telegrammen te sturen aan de minister van Justitie en de Tweede Kamer ter ondersteuning van de vragen, die mej. Goudsmit van D'66 vandaag over de zaak-Christientje in de Kamer zal stellen.

De actiegroep wil de zaak-Van de Ven aangrijpen om het beroep van maatschappelijk werker erkend te krijgen.

Christientje

Christientje dreigt tussen de ambtelijke molenstenen te komen, zeggen een moedeloze man en vrouw in Eindhoven. Dat is een uitspraak die menige burger vertrouwd in de oren klinkt.

Opnieuw botsen individuele mensen op tegen een onbegrijpelijke bureaucratie: een verschijnsel dat angstwekkende vormen begint aan te nemen in onze keurig aangeharkte 'welvaartstaat'.

Waar ook het gelijk straks blijkt te liggen in de zaak-Christientje, er is iets grondig mis met het contact tussen instanties en betrokkenen, als de zaak zé uit de hand loopt.

Vaak genoeg zal de instelling een geval op de meest deskundige wijze benaderen, en na eindeloos onderzoek terecht menen de beste oplossing te hebben gevonden. En toch worden dan de beruchte communicatiefouten gemaakt, die de hele 'oplossing' in een later stadium compleet op losse schroeven zetten.

Dit keer heeft de kindbescherming de onvergefelijke fout gemaakt, niet aan de pleegouders persoonlijk uit te leggen waarom zij het meisje niet mogen houden. Zelfs minister Polak was dit al te gortig.

Tweede blunder: een maatschappelijk werker die vindt dat zij wel geschikt zijn als ouders en hun dat ook laat weten, wordt op een zijspoor gerangeerd.

En het kind zelf wordt de dupe van touwtrekkende bureaubeslissers, die zich tegenover de buitenwereld verschuilen achter hun gedegen kennis van 'het dossier'. Precies zoals sommige rechters en sommige medici plegen te doen. 'De gewone man' moet dan maar raden waaraan hij dat alles te danken heeft.

Instanties die het lot van anderen in handen hebben, moeten juist op de beslissende momenten blijven beseffen, dat zij met mensen hebben te maken in plaats van met formulieren.

Maatschappelijk werk

Maatschappelijk werk gebeurt meestal in alle stilte en bescheidenheid, waar alleen mensen die daar nauw bij betrokken zijn, iets van merken. Door de gebeurtenissen rond het geval-Christientje uit Eindhoven is er iets bekend geworden van de taak en de rol die de maatschappelijk werker vervult. Zwijgplicht, beroepsethiek, is de maatschappelijk werker in dienst van de cliënt of van de instelling waarvoor hij werkt?

Deze vragen zijn juist zo interessant omdat er zich binnen het maatschappelijk werk een hele nieuwe denkrichting aan het ontwikkelen is. Vele individuele problemen zijn terug te voeren op tekorten van de samenleving en het wordt tijd dat maatschappelijk werkers zich meer gaan concentreren op die tekorten.

Tegen deze achtergrond organiseert de VARA-radio enkele gesprekken over het maatschappelijk werk in het programma „Zin en tegenzin”. Gespreksleider is mr. G. J. P. Cammelbeeck. (Zin en tegenzin, op zondag 1 maart en zondag 15 maart 19.00. Hlv.I)

Bijna elfduizend handtekeningen voor Christientje

(Van onze correspondent)

EINDHOVEN, 5 maart — Het aantal handtekeningen dat als bijvalsbevestiging in de affaire rond het Eindhovense adoptie-kleutertje Christientje verzameld werd is tot bijna elfduizend opgelopen. De pleegouders van Christientje, het echtpaar Van Dinter, hebben minister Polak gevraagd een tijdstip te willen noemen waarop ze de handtekeningen kunnen aanbieden.

Met deze handtekeningenactie heeft een actie-comité willen protesteren tegen de mogelijkheid dat het kind alsnog naar België zou kunnen worden uigewezen. De handtekeningen zijn uit alle delen van het land binnengekomen.

In de afgelopen week heeft mr Abbenhuizen, de Rotterdamse kinderrechter een rapport aan minister Polak gestuurd, waarin hij zijn onderzoek naar de handelwijze van de betrokken maatschappelijk werker, G. van der Ven, en het beleid van de secretaris van de Raad van de Kinderbescherming in Den Bosch, mr Haagen heeft vastgelegd.

Er zijn in deze zaak verschillende ambtenaren op de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch door mr Abbenhuizen gehoord.

De ellende is nu voorbij:

Christientje mag blijven. Het stralende gezicht van de pleegdochter van Annie en Tintie van Dinter spreekt boekdelen.

CHRISTIEN TJE MAG BLIJVEN

Van onze verslaggever
JAN VAN GIJZEL

EINDHOVEN — Christientje mag blijven. Het echtpaar Annie en Tinie van Dinter uit Eindhoven kan haar geluk niet op. Hun Belgische pleegdochter heeft gisteren alsmog een verblijfsvergunning gekregen. Ook is het meisje in het bevolkingsregister van Eindhoven opgenomen. Het één zowel als het ander was tot nu toe geweigerd.

Er is nog wel geen officiële mededeling van minister Polak van Justitie, maar alles lijkt nu ten gunste van Christientje en haar pleegouders gekeerd.

Geen moment te vroeg overigens, want vooral Annie van Dinter heeft erg onder de hele affaire geleden. Het laatste half jaar is ze maar liefst 12 kilo afgevallen. De wasserette die het echtpaar aanvankelijk had, moest verkocht worden. Het heen en weer reizen van Nederland naar België, om onder de dreigende arm van de Justitie door te glippen, heeft veel geld gekost.

Maar al die ellende is nu helemaal vergeten. Annie van Dinter liet gisteren de hele dag haar vreugdetranen de vrije loop. De ban van

maanden afwachten en spanning was doorbroken. Maanden die begonnen met de mededeling dat Christientje niet mocht blijven bij het echtpaar Van Dinter, omdat maatschappelijk werker G. F. C. van der Ven uit Rosmalen een ongunstig rapport zou hebben uitgebracht.

De heer Van der Ven, sinds 13 februari met verlof, kwam in het geweer. Hij had helemaal geen ongunstig rapport uitgebracht. De hele affaire kwam in de publiciteit en ten slotte moest minister Polak zich wel over de zaak ontfemen.

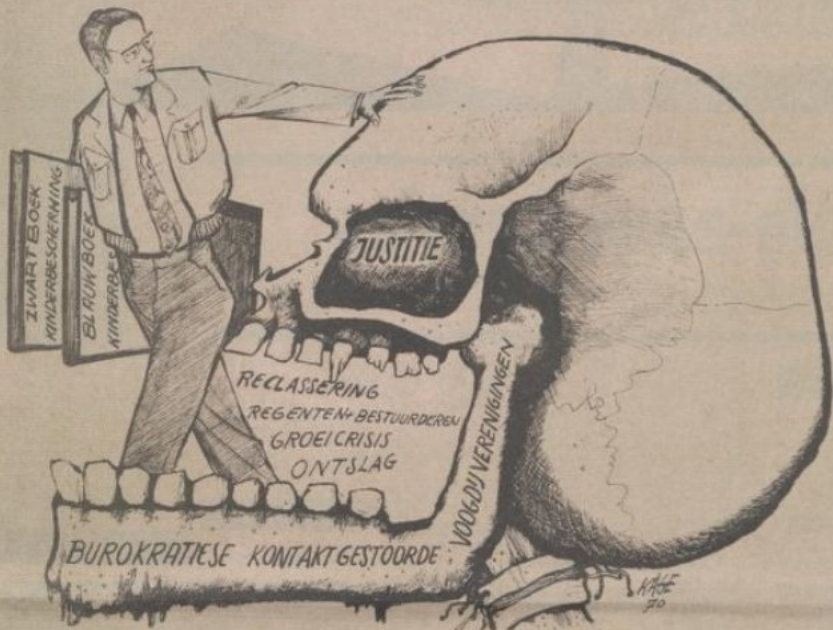
Het resultaat bracht ongekende vreugde in het pleeggezin. Christientje werd nooit zo geknuffeld en gezocht als gisteren. Pleegvader Van Dinter zat er wat verlegen bij. Zijn vrouw zei door haar tranen heen: „Wat zijn er toch een goede mensen op de wereld. Maanden zag ik het donker in. Maar de vele duizenden brieven die ik kreeg, de hulp van zoveel mensen in ons land en in België, de steun van advocaat mr. Cammelbeeck, van de heer Van der Ven, de burgemeester van Lichtaart (waar het echtpaar woonde), van Marcel van Dam, van uw krant... Het moest eigenlijk wel tot iets goeds leiden. Wat een geluk, wat een geluk.”

Sociale werkers achter collega in zaak Christientje

APELDOORN, 13 juni — De in oktober opgerichte Nederlandse Vereniging van Maatschappelijk Werkers heeft op haar eerste congres vrijdag in Apeldoorn scherp geprotesteerd tegen de brief van minister Polak (Justitie) aan de Tweede Kamer, over de maatschappelijk werker Van de Ven (zaak-„Christientje). Vooral het argument van de minister dat de maatschappelijk werker de vertrouwensrelatie die hij heeft met de cliënt, moet gebruiken om de overheid inlichtingen te verschaffen werd sterk afgekeurd.

De ongeveer 500 maatschappelijk werkers stellen dat de vertrouwensrelatie de basis en de voorwaarde is voor de maatschappelijk werker om zijn beroep uit te oefenen en dat hij slechts in dienst staat van degene waarmee hij deze relatie heeft.

De maatschappelijk werkers zijn daarbij van mening dat het ministerie van Justitie de voorwaarden moet scheppen om alle werkers, in dienst bij instellingen van het ministerie, de kans moet geven de hulpverlening aan de cliënten — naar eigen beroepsnormen — zo goed mogelijk uit te voeren. Indien het ministerie niet aan deze eis tegemoet komt, zal de vereniging zich beraden op te nemen stappen.

ZWART BOEK
KINDERBESCHERMING

BLAUW BOEK
KINDERBESCHERMING

JUSTITIE

RECLASSERING
REGENTEN- BESTUURDEREN
GROEI CRISIS
ONTSLAG

VOOGDIJ VERENIGINGEN

BUROKRATIESE KONTAKT GESTOORDE

KALLE
'70

HEERLEN, 27 juni. – Het maatschappelijk werk maakt op dit moment een ernstige groeicrisis door. Besturen en werkers, maar vooral toch de laatsten, zetten zich in talrijke acties af tegen de structuren waarbinnen zij moeten opereren.

Voorzitter A. P. Noyon van de pas opgerichte beroepsvereniging van maatschappelijk werkers spreekt van een „identiteitscrisis; wij zijn opnieuw op zoek naar wat wij moeten doen en wie wij zijn”. Een ambtenaar sociale zaken in de ge-

meente Helden-Panningen, de heer H. de Groof, zegt: „Wij hangen in de lucht. Je weet niet of het wat uithaalt als je iets doet. Maar je hebt voor dit beroep gestudeerd en daarom wil je er dan toch wat van maken”. De heer De Groof werd daardoor een van de eerste Limburgse werkers die zich bij een landelijke actiegroep aansloten. Laten we een zestal feiten op een rij zetten om te zien hoe breed de ontevredenheid binnen het maatschappelijk werk terrein heeft gewonnen.

*Wij voeren actie niet
voor ons eigen belang maar
omwille van onze beroepseer'*

VRIJUIT
2

Maatschappelijk werker ageert

'Rapport maatschappelijk werker had geen invloed op beslissing'

CHRISTIENJTJE

DEN HAAG (ANP) — Christientje mocht bij haar pleegouders blijven nadat het echtpaar Van Dinter bereid was te vertellen waar het meisje vandaan komt. Het optreden van maatschappelijk werker Van der Ven, die een geheim rapport over deze affaire in de openbaarheid heeft gebracht, heeft geen invloed gehad op het besluit van de minister Christientje naar Eindhoven te laten terugkeren.

Dit antwoord heeft het Tweede-Kamerlid mejuffrouw Goudsmit (D'66) gekregen van de minister en staatssecretaris van Justitie.